kan kun tilføje, at hendes ædle Attraa er at virkeliggøre hin Østens Konges høje Bestræbelse: »*at Ingen ledes i Fangenskab og at ingen Klager lyder i vore Gader!*«

Maatte den Tid snart komme, da alle Nationer og alle Klasser vilde enes om at stræbe hen imod den levende Virkeliggørelse af den Tilstand, som nu kun menes at være »sværmeriske Utopier« eller »fantastiske Problemer«. Meget er naaet af det man før tvivlede om, lad os derfor ikke opgive Haabet om flere Landvindinger for Retfærdighedens Sag! Ethel Hargrove.

Handelen med Kvinder

af Carrie Chapman Catt.

For nogle faa Uger siden gjorde Politiet i San Francisko en Razzia i et chinesisk Tilholdssted og fik fat paa tre chinesiske unge Slavinder, som havde været fængslede paa dette Sted efter at være blevne smuglede ind i Staden fra en Stillehavs Damper en Maaned iforvejen. Disse Piger var paa ubegribelig Maade kommet forbi de Forenede Staters Skibsofficerer, var blevne tagne ind i en Automobil og førte til dette Tilholdssted, hvor de var blevne fastholdte med Magt og tvungne til Usædelighed. En af Chinesernes Kammerater, som havde et Mellemværende med Vogteren af dette »Fælleseje« kom til Politiet og gav det Ledetraaden til Stedet. Havde dette ikke hændet, saa vilde de unge Piger været der endnu. Stedet blev fundet at være en veritabel chinesisk Gaade (»puzzle«) med hemmelige Paneler, krogede Gange og mystiske Fald-Døre. Man fandt de skælvende Piger sammenkrøbne i et Hjørne af et Værelse, hvortil man kom ad en Stige gennem en Faldlem i Loftet. Stigen blev derpaa trukket op og Faldlemmen laaset. Politiet var lige ved at opgive Søgningen, da de opdagede et hemmeligt Panel, som førte ud i en Gang, hvor en Faldlem førte til en anden Gang, til et tætlukket Tagkammer, hvor de tre Slavinder var skjulte.

Dette er ikke et enestaaende Tilfælde af disse Rædsler. Det er kun endnu et Lufthul mere for den lille Røgspiral, som aabenbarer den Ildebrand af Brøde mod Kvinder, som er fælles for alle Dele af Verden. Kvinder er blevne købte og solgte i Slaveri med Prostitutionen som Formaal lige siden de første Dage af authentisk Historie. Tusinder af asiatiske Piger er fangne og købte hvert Aar for at forsyne det altid voksende Forlangende af Forhandling med tillempet »Køns Last«. Japanske og chinesiske Piger er blevne indsmuglede i de »Forenede Stater« lige siden Udelukkelses-Loven gjorde saadanne Emigranter ulovlige, og før den Tid blev de aabenlyst bragte til amerikanske Havne. De er Slaver saa vist som Negrene var det inden den store Borgerkrig, thi deres Herrer havde købt dem ved store Auktioner, som i deres egne Lande er fuldstændig lovlige. Disse asiatiske Kvinder — særligt de chinesiske og japanske — kan findes over hele Jordkloden. Den tætte Befolkning, den almindelige Ringeagt for Kvinden, Folkets Fattigdom, alt rotter sig sammen for at frembyde en ubegrænset Forsyning, som kan blive købt fra Fædre og Formyndere eller de kan blive ligefrem tilfangetagne! Amerikaneren som reflekterer over disse stærkt omtalte Kendsgerninger er tilbøjelig til at komme til den selv-retfærdige Slutning, at denne internationale Handel med asiatiske Kvinder, kun er et Bevis mere for at Asien kun er halvt civiliseret. »Det hedenske Asien«, udbryder han, og afskediger Sagen med et Skuldertræk.

Om den hvide Slavehandel altid har været praktiseret i den vestlige Verden er et Spørgsmaal som er vanskeligt at besvare, men den eksisterer der sikkert nu. Fædre i Hungers-Distrikterne af det kristne Rusland har gentagne Gange solgt deres Døtre til Slavehandlere, der skyndsomt har ført dem tvers igennem Sibirien til asiatiske Havne, hvor de hvide Sønner af kristne Nationer forlanger Tjeneste af hvide Kvinder. William Steads Afsløringer for flere Aar tilbage, forraadte Forbindelsen af Mænd i større Stillinger i Storbrittanien med Tilfangetagelsen og Importen af Pige-Slaver fra alle Distrikter i Europa. Isandhed, der er ingen Nation, hverken kristen eller hedensk, som veed sig fri for Medskyldighed i denne Overlevering fra Barbarismen, og at kalde den for »den hvide Slavehandel« er en Fejltagelse, thi Piger af alle Racer og Nationer er de ulykkelige Offre herfor.

Periodiske Undersøgelser i dette almindelige Emne for kommunalt Arbejde har uforanderligt bragt for Lyset det Faktum, at Politiet har beskyttet Prostitutionen og i Mellemtiderne af Razziaerne har nydt godt af den Afgift, de har trukket fra Holderne af saadanne Steder. Saaledes beskyttet har de, der lever af Kvindehandelen fundet et rigt Marked for alle de Piger, de har været istand til at indfange.

Stanley W. Finch, Chef for Undersøgelses-Bureauet af Justits-Departementet, hvis særlige gode Lejlighed til at faa et nøjagtigt og indgaaende Kendskab, giver stor Vægt til hans Vidnesbyrd, siger at:

»Ikke mindre end 25,000 unge Kvinder og Piger anskaffes aarligt gennem denne Handel, og ikke mindre end 50,000 Mænd og Kvinder er indviklede i Anskaffelsen og lever paa Fortjenesten af disse Kvinder og Piger, og Antallet af de Kvinder og Piger, som er optagne i Prostitutionen i dette Land (Amerika) er anslaaet til ikke mindre end 250,000«.

Hvad skal der gøres ved dette? Haabet for den nærværende Tid er, at Opdagelser er blevne gjorte i et saadant Omfang og er i saadan Udstrækning komne til Offentlighedens Kendskab, at Tusinder af Mænd og Kvinder, som var ligegyldige før, nu er blevne aarvaagne og agtpaagivende. Aarsagen til denne nye Opvaagnen er de skræmmende, frygtelige Enkeltheder ved denne Slavehandel, og alle de Undersøgende er enige i, at den er saa uopløselig forbundet med Prostitutionen, at intet Angreb paa den nu kan have Virkning, hvis man ikke sigter paa begge.

Prostitutionen er ulovlig overalt. Bedre og mere virkningsfulde Love maa bringes i Anvendelse, og disse vil ikke være vanskelige at sikre sig. Saadanne Indrømmelser gøres ofte til de folkelige Rejsninger, men naar de øvrige Mennesker, som er gaaede med i dette Forlangende herved betroer Varetagelsen af den nye Lov til Politiet, vender det gamle System efterhaanden tilbage, Slavehandlerne kommer ud af deres Skjulesteder og intet, der varer ved, har man opnaaet! Naar man blot tænker paa, at Udskænkningsstederne og Prostitutionen ofte er nær forbundne, som fuldstændigt blev paavist af Kommissionen i Chikago, og at disse Tilhold altid har været Rekrutterings Steder for visse Typer af Politikere, er det øjensynligt, at Kampen mod Køns-Slaveri og Prostitutionen ikke er en moralsk Kamp, men en politisk Kampagne.

Et langt Tidsrums vedholdende Opdragelse vil hjælpe meget. Naar Præster, Doktorer, Forældre og Lærere tilfulde forstaar den degenerende Indflydelse paa hele Racen, som rejser sig fra Prostitutionen — for intet at sige om den manglende Moral ved Køns-Slaveriet — kan vi haabe paa en stadig Forbedring af Forholdene. Men i alle Tilfælde er det endelige Kontrolmiddel selve Lovens Ikrafttræden. Som det nu er, staar der en mægtig Valgkreds, sammensat af dem, som direkte høster Fordel af Profiten ved denne hemmelige Forretning; af Beskyttere, som opretholder den, af virkelige Godsejere og Agenter, Indkøbere af al Slags Føde og Klæder, Forsynere af forskellige Leverancer, en billig Slags Apothekere og Doktorer, alle med en betydelig Procent af Udskænkningsstedernes Forrentning, og de staar alle som en uovervindelig Garde for at forsvare dette Procentbeløb mod ethvert Angreb. Vidner forsvinder, fundne Ledetraade fører ikke til noget, en Sammensværgelse af Taushed faar Overtaget. Politiet, som har Arbejdet, er øjensynlig Parthaver i et meget indviklet System. De kan endog være upaaklagelige som Individer, thi de har intet stærkt erklæret Rygstød af hine, som staar i Opposition til Lovens Ikrafttræden. Den endelige Voldgiftsmand for dette Problem er Valgurnen.

Der er kun een sikker og varig Kur: *Kvindestemmeret* og ikke engang denne kan bringe øjeblikkelige Resultater. Der har været en dobbelt Maalestok for Moral fra Tidernes Begyndelse. Mandens Maalestok giver ham Borgerret. Det er en aktiv Energi i Politik og er Kilden til alt Politi-Arbejde for den Last, der er bleven Handelsvare. Hans Maalestok er den, som opretholder Prostitutionen. Naar Kvindens Maalestok giver hende Borgerret, vil hver Politimagt føle Nærheden af en Valgkreds bagved den, som forlanger Lovens Ikrafttræden. Det er helt igennem et mathematisk Tal-Problem. Den, som ønsker Valg, skulde være istand til at udtyde denne Afslutning. Med det mest konservative Skøn vil der blive 15 faldne Mænd mod een falden Kvinde. De har nu Borgerret og repræsenterer en Forsvarskraft for det hele System, saa meget mere mægtigt, fordi det er hemmeligt. Der er vel Kvinder ogsaa, som profiterer ved den nævnte Handel, men